

Byrder, som skatte- og takstmæssigt paahviler Befolkningen, tvingende nødvendig.

Folketinget opfordrer derfor Regeringen til med en nøje Gennemgang af samtlige Budgetter — derunder i særlig Grad de militære — at tilvejebringe Forslag, ikke blot til yderligere Nedsættelser af de frie Bevillinger, men til saadanne Ændringer ogsaa af de lovmæssigt fastsatte Ydelser og Takster, at den paakrævede Lettelse af Skattebyrden kan tilvejebringes.

For samtidig at lette de kommunale Byrder vil det være nødvendigt at mindske visse af de for Kommunerne lovbestemte Ydelser og at overføre til Kommunerne visse Afgifter eller Dele af saadanne, f. Eks. Afgifter paa Omsætning af Motorkøretøjer, hvorved den kommunale Skattebyrde kan formindskes og Kommunernes budgetmæssige Dispositionsfrihed øges.«

Den 24. Marts 1926 anmeldte Folketingsmændene (V.) Brorsen, H. P. Hanssen (Nørremølle), Martin Hansen, J. Jakobsen, Kragh, N. Neergaard (Ordfører), Slebsager og Søren Svendsen et Forslag til Beslutning af Folketinget af ovennævnte Indhold, kun at Ordene i 2. Stykke: „derunder i særlig Grad de militære“ ikke fandtes i Forslaget. Disse Ord indsattes ved Forslagets eneste Behandling gennem et Ændringsforslag af L. D. Rasmussen (S.) og Rode (R. V.), der vedtoges med 73 Stemmer mod 62. Det saaledes ændrede Forslag til Beslutning vedtoges den 27. Marts 1926 med 74 Stemmer mod 62.

Under Forslagets eneste Behandling fremsatte Pürschel (K. F.) følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler, at det under den herskende Erhvervskrise maa være Regeringens og Rigsdagens Pligt ved den strengeste Kritik overfor nye Udgifter og den stærkest forsvarlige Nedsækning af de gamle, ogsaa de lovfæstede, Udgifter — at arbejde hen til den størst mulige og hurtigst mulige Lettelse af de haardt tyngende direkte Skatter, og Afgifter til Stat og Kommune, ønsker det tillige at udtale, at Fremme af Erhvervslivet er den hurtigste Vej til Lettelse af Skattetrykket, og at Tinget derfor beklager, at Regeringens Evne til i saa Henseende at anvise farbare Veje ganske har svigtet, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Den af Pürschel fremsatte Paastand forkastedes med 113 Stemmer mod 22.